

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 8. srpanj 2018. [\[Multimedia\]](#)

Iznenadjući putovi Božje milosti

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji tekst Evanđelja (usp. Mk 6, 1-6) prikazuje Isusa koji se vraća u Nazaret i u subotu počinje učiti u sinagogi. Otkad je iz njega otišao i počeo propovijedati po obližnjima sela i zaseocima, nijednom nije kročio u svoje rodno mjesto. Sada se vratio. Čitavo se mjesto okupilo da sluša tog sina iz naroda čija se slava o mudrom učitelju i moćnom iscjelitelju sada proširila Galilejom a i šire. Ali ono što je trebalo uroditi uspjehom pretvorilo se u odlučno odbijanje, do te mjere da Isus nije mogao ondje učiniti nijedno čudo, već tek nekoliko ozdravljenja (usp. r. 5). Dinamiku tog dana detaljno je rekonstruirao evanđelist Marko: stanovnici Nazareta najprije slušaju i čude se; zatim se zbunjeno pitaju: „odakle to ovome“, odakle mu ta mudrost?; i na kraju se sablazne, jer prepoznaju u njemu drvodjelju, Marijinog sina, koji je odrastao među njima (rr. 2-3). Stoga Isus zaključuje izrazom koji je postao poslovičan: „Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju“ (r. 4).

Zapitajmo se: kako to da Isusovi sumještani prelaze sa čuđenja na nevjeru? Oni uspoređuju skromno Isusovo porijeklo i njegove sadašnje sposobnosti: on je drvodjelja, nije se obrazovao, a ipak propovijeda bolje od pismoznanaca i izvodi čuda. I namjesto da se otvore stvarnosti, oni se sablažnjavaju. Prema stanovnicima Nazareta, Bog je previše velik da bi se spustio i govorio preko tako jednostavnog čovjeka! To je sablazan utjelovljenja: zbunjujući događaj utjelovljenja Boga koji je postao čovjekom, koji razmišlja ljudskom umom, djeluje i radi ljudskim rukama, ljubi ljudskim srcem, Boga koji naporno radi, jede i spava poput svakog od nas. Sin Božji stubokom mijenja sve uvriježene obrasce: nisu učenici oprali Gospodinu noge, već je Gospodin oprao noge učenicima (usp. Iv 13, 1-20). To je razlog sablazni i nevjere ne samo u to doba, već u svim dobima, pa i danas.

Preokret koji je izveo Isus njegove negdašnje učenike a i nas danas obvezuje na osobno i zajedničko preispitivanje. I u našim se danima, naime, može dogoditi da gajimo predrasude koje

nas sprječavaju da shvatimo stvarnost. Ali Gospodin nas poziva da zauzmemo stav poniznog slušanja i poučljivog čekanja, jer nam se Božja milost često predstavlja na iznenađujuće načine, koji se ne podudaraju s našim očekivanjima. Sjetimo se zajedno, na primjer, Majke Terezije iz Kolkate. Ta mala sestra – koja nikome nije vrijedila ni pišljiva boba – prolazila je ulicama i s njih sklanjala umiruće da bi umrli dostojanstvenom smrću. Ova mala redovnica je svojom molitvom i svojim radom činila čudesna! Jedna mala žene donijela je revoluciju u karitativno djelovanje u Crkvi. To je primjer iz naših dana. Bog se ne prilagođava predrasudama. Moramo nastojati otvoriti srce i um, kako bismo prihvatili Božju stvarnost koja nam dolazi ususret. Riječ je o tome da imamo vjere: nevjera je prepreka Božjoj milosti. Mnogi kršćenički žive kao da Krist ne postoji: ponavljaju geste i znakove vjere, ali njima ne odgovara stvarno prianjanje uz Isusovu osobu i njegovo evanđelje. Svaki kršćanin – svi mi, svaki od nas – pozvan je produbiti ovu temeljnu pripadnost, nastojeći je svjedočiti dosljednim životnim ponašanjem, čija će nit vodilja uvijek biti ljubav.

Molimo Gospodina da, po zagovoru Blažene Djevice Marije, razbije tvrdoću srcâ i uskogrudnost duhova, da budemo otvoreni njegovoj milosti, njegovoj istini i njegovu poslanju dobrote i milosrđa, koje je upravljeno svima i ne isključuje nikoga.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer sam u Bariju zajedno s patrijarsima Crkvi Bliskog istoka i njihovim predstavnicima proslavio Dan molitve i razmišljanja za mir u tom dijelu svijeta. Zahvalan sam Bogu za taj susret koji je bio rječiti znak jedinstva kršćanâ i na kojem je Božji narod oduševljeno sudjelovao. Još jednom zahvaljujem braći poglavarima Crkvi i svima onima koji su ih predstavljali; njihovo držanje i njihova svjedočanstva doista su djelovali pobudno na mene. Hvala nadbiskupu Barija, poniznom bratu i služitelju, suradnicima i svim vjernicima koji su ih pratili i podupirali molitvom i radosnom prisutnošću.

Danas se slavi Nedjelja mora, posvećena pomorcima i ribarima. Molim za njih i za njihove obitelji kao i za kapelane i volontere Apostolata mora. Posebno bih htio spomenuti one koji na moru žive i rade u uvjetima nedostojnim čovjeka; kao i one koji nastoje osloboditi more od zagađivanja. [...] Vidim brazilske zastave... Pozdravljam Brazilce, samo hrabro, pobijedit ćete drugi puta! Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!